

**POLITECHNIKA
BYDGOSKA**

Wydział Inżynierii Mechanicznej

Karta przedmiotu Mechanika analityczna

1. Informacje podstawowe

<p>Kierunek studiów mechanika i budowa maszyn</p> <p>Specjalność -</p> <p>Jednostka zarządzająca kierunkiem studiów Wydział Inżynierii Mechanicznej</p> <p>Poziom studiów drugiego stopnia (mgr inż.)</p> <p>Profil studiów Profil ogólnoakademicki</p> <p>Forma studiów studia stacjonarne</p>	<p>Cykl kształcenia (nabór) 2024/25</p> <p>Kod przedmiotu 03MBMS.DI1B.2406.24</p> <p>Języki wykładowe polski</p> <p>Obligatoryjność Obowiązkowy</p> <p>Blok zajęciowy Przedmioty podstawowe</p>	
<p>Wymagania wstępne</p>	<ol style="list-style-type: none">znajomość matematyki elementarnej: algebry, geometrii i trygonometrii, podstaw analizy matematycznej w zakresie rachunku całkowego i różniczkowego,znajomość metody uwalniania z więzów, umiejętność budowania warunków równowagi dla układów statycznych i dynamicznych,znajomość opisu ruchu punktu w układzie globalnym i lokalnym, znajomość opisu ruchu bryły.	
<p>Przedmioty wprowadzające</p>	<ol style="list-style-type: none">Matematyka,Fizyka,Mechanika techniczna	
<p>Koordynator</p>	Dariusz Skibicki	
<p>Okres Semestr 1</p>	<p>Forma i godziny zajęć</p> <ul style="list-style-type: none">Wykład: 30, EgzaminĆwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie na ocenę	<p>Liczba punktów ECTS 5</p>

2. Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Opis efektów uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	Odniesienie do charakterystyk PRK
Wiedza:			
W1	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie mechaniki i mechaniki analitycznej	MBM_O2_K_W04	P7S_WG P7S_WG_inż
W2	Ma wiedzę o historii i trendach rozwojowych z zakresu inżynierii mechanicznej	MBM_O2_K_W09	P7S_WG P7S_WG_inż
Umiejętności:			
U1	Na podstawie rozwoju mechaniki potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie.	MBM_O2_K_U01	P7S_UW P7S_UW_inż
U2	Potrafi formułować i testować hipotezy związane z problemami inżynierskimi i prostymi problemami badawczymi w zakresie inżynierii mechanicznej.	MBM_O2_K_U05	P7S_UW P7S_UW_inż
U3	Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia w zakresie mechaniki ciała stałego	MBM_O2_K_U12	P7S_UU
Kompetencje społeczne:			
K1	Na podstawie analizy rozwoju mechaniki jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i pozyskiwania opinii ekspertów w przypadku trudności z rozwiązaniem podejmowanych przedsięwzięć	MBM_O2_K_K01	P7S_KK
K2	Dzięki analizie zadań z mechaniki potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.	MBM_O2_K_K02	P7S_KO
K3	Dzięki analizie zadań z zakresu mechaniki potrafi myśleć i działać w sposób kreatywny	MBM_O2_K_K03	P7S_KO

3. Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Formy zajęć	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	<p>1. Wprowadzenie: Działy mechaniki, Historia mechaniki - od Arystotelesa do Einsteina, Czym jest mechanika analityczna</p> <p>2. Podstawy matematyczne</p> <p>3. Mechanika Newtona: II zasada dynamiki, Zasady zachowania, Równania ruchu, Rzut pionowy, Oscylator, Wahadło matematyczne.</p> <p>4. Praca wirtualna i zasada D’Alamberta: Układy współrzędnych, Stopnie swobody, Więzy, Współrzędne uogólnione, Przesunięcie wirtualne, Praca wirtualna, Praca wirtualna w zagadnieniach równowagi statycznej, Zasada D’Alamberta</p> <p>5. Mechanika Lagrange’a: Wyprowadzenie równania Lagrange’a z zasady D’Alamberta, Podsumowanie wyprowadzenia równania Lagrange’a z równania Newtona, Przestrzeń konfiguracyjne, płaszczyzna fazowa, Funkcja Lagrange’a i działanie, Zasada najmniejszego działania, Wyprowadzenie równania Lagrange’a z zasady najmniejszego działania przy użyciu rachunku wariacyjnego, Wyprowadzenie równania Lagrange’a z zasady najmniejszego działania przy użyciu różnic skończonych, Podsumowanie wyprowadzenia równania Lagrange’a z zasady najmniejszego działania, Zastosowanie równania Eulera-Lagrange’a do uzyskania równań ruchu</p> <p>6. Mechanika Hamiltona: Hamiltonian , Kanoniczne równania Hamiltona,</p> <p>7. Symetria i zasady zachowania</p>	Wykład	W1, W2, U1, U3
2.	<p>1. Podstawy matematyczne: pochodna cząstkowa, gradient funkcji, różniczka zupełna, całkowanie przez części.</p> <p>2. Liczba stopni swobody, współrzędne uogólnione, siły uogólnione.</p> <p>3. Wyznaczanie ekstremum funkcjonatu (równanie Eulera, szczególne przypadki równania Eulera).</p> <p>4. Zasada prac przygotowanych w zagadnieniach o jednym i dwóch stopniach swobody.</p> <p>5. Ogólne równanie dynamiki analitycznej (zasada d’Alemberta) w zagadnieniach i jednym i dwóch stopniach swobody.</p> <p>6. Równania Lagrange'a 1. rodzaju (reakcje więzów).</p> <p>7. Lagrange'an, równania Lagrange'a 2. rodzaju w zagadnieniach o jednym i dwóch stopniach swobody dla układów potencjalnych i niepotencjalnych.</p> <p>8. Pęd uogólniony, hamiltonian, kanoniczne równania Hamiltona.</p>	Ćwiczenia audytoryjne	U1, U2, U3, K1, K2, K3

4. Metody prowadzenia zajęć, weryfikacji efektów uczenia się i warunki zaliczenia

Forma zajęć	
-------------	--

Wykład	Metody prowadzenia zajęć:	
	Wykład	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Egzamin pisemny	100%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
Student musi uzyskać co najmniej 60% punktów z egzaminu.		
Ćwiczenia audytoryjne	Metody prowadzenia zajęć:	
	Ćwiczenia rachunkowe	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Kolokwium	100%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
Student musi uzyskać co najmniej 60% punktów z egzaminu.		

Efekt uczenia się dla przedmiotu	Metody (sposoby) weryfikacji	
	Egzamin pisemny	Kolokwium
W1	x	
W2	x	
U1		x
U2		x
U3		x
K1		x
K2		x
K3		x

5. Literatura

Literatura podstawowa

1. Zachwieja J., 2016, Wykłady z mechaniki analitycznej, wydawnictwo UTP, Bydgoszcz
2. Awrejcewicz J., 2009, Mechanika techniczna, WNT
3. Jarzębowska E., 2003. Mechanika analityczna. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej
4. Wernerowski K., Topoliński A., 1991, Zbiór zadań z kinematyki, dynamiki i drgań, wydawnictwo ATR

Literatura uzupełniająca

1. Wittbrodt E., Sawiak S., 2012, Mechanika ogólna: teoria i zadania. Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej
2. Nizioł J., 2015, Metodyka rozwiązywania zadań z mechaniki, WNT

6. Nakład pracy studenta - bilans godzin i punktów ECTS

Aktywność studenta		Obciążenie studenta Liczba godzin
Zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	Wykład	30
	Ćwiczenia audytoryjne	30
Praca własna studenta	Konsultacje	6
	Przygotowanie do zajęć	20
	Przeprowadzenie badań literaturowych	14
	Przygotowanie do egzaminu	25
	Przygotowanie do zaliczenia	10
Łączny nakład pracy studenta		135
Liczba punktów ECTS		5

* Godzina (dydaktyczna) oznacza 45 minut